

Motion till riksdagen 2019/20:2069

av **Mathias Tegnér och Leif Nysmed (båda S)**

Om idrott och buller

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om buller från idrottsanläggningar och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Att få fler barn och vuxna att idrotta och motionera är en av de viktigaste åtgärderna för att förbättra folkhälsan och stoppa den epidemiska ökningen av antalet överviktiga. Det ligger därför i allas intresse att stärka idrottsföreningars möjlighet att bedriva verksamhet för barn i anslutning till våra bostadsområden. Efter en dom i mark- och miljödomstolen finns det en stor risk att dessa idrottsanläggningar i våra bostadsområden är hotade. Om domen inte överprövas så riskerar nyttjandet av våra idrottsplatser att kraftigt begränsas, om boende klagar på buller.

I domen är grundfrågan om ljud från barns och ungdomars idrottande är att likställa med buller från industrier. Det tragiska är att mark- och miljödomstolen verkar tycka det. De lutar sig mot Naturvårdsverkets vägledning för industri- och verksamhetsbuller, som uttryckligen inte är avsedd för idrottsplatser. Domstolen skriver:

För flera slag av vanligt förekommande buller har riktvärden för bedömningen av bullerstörningar vid och i bostäder tagits fram. [...] I vägledningen anges att den inte är framtagen för buller från bl.a. lek och idrottsutövning. [...] När det saknas direkt tillämpliga normer får en friare bedömning göras. [...] Mark- och miljödomstolen bedömer att bullrets karaktär samt förhållandena på platsen innebär att toleransnivån för ljud av ifrågavarande slag bör vara i samma nivå, eller till och med något högre, än den skulle vara för exempelvis industribuller.

Med tanke på den rådande tolkningen av lagstiftning och Naturvårdsverkets allmänna råd kring buller, så riskeras barns och ungdomars tillgång till idrottsanläggningar. De allmänna råden är gamla och behöver uppdateras efter dagens förutsättningar, inte minst i en tid där stillasittandet ökar.

Under de senaste åren har även andra domstolsprövningar lett till inskränkningar av möjligheten till idrottsutövande kopplade till bullerproblematiken. Det finns ett flertal exempel där ljud från barns fotbollsspelande har klassats som buller. Dock är detta inte enbart en fråga för fotboll, utan även tennis och motorsport påverkas av begränsningar i bullernivåerna.

Att det finns ett starkt samband mellan tillgång till idrottsanläggningar och fysisk aktivitet hos barn och ungdomar specifikt vet vi sedan länge. Långa avstånd till anläggningar hindrar barns och ungdomars rörelse, medan tillgång till idrottsanläggningar och att vistas mycket utomhus främjar den (Limstrand, 2008).

Idrottsanläggningar och andra fysiska aktivitetsmiljöer i närheten av människors bostäder är en viktig pusselbit för att stärka folkhälsan. Invånare i samhällen med fler idrottsanläggningar på nära håll promenerar mer, väger mindre och har lägre risk för fetma.

Dagens situation som innebär att ett flertal idrottsanläggningar hotas av nedläggning eller kraftiga inskränkningar i verksamheterna är också ur detta perspektiv djupt problematisk. I huvudsak är det idrottsanläggningar i tätorterna, områden där det redan i dag råder stor brist på anläggningar, som drabbas när bullerreglerna inte är anpassade efter dagens krav. Detta skulle av naturliga skäl leda till mer stillasittande och troligen större skillnader i fysisk aktivitet mellan olika grupper i samhället.

Ändras inte nuvarande riktlinjer, regler och lagar, så riskerar antalet idrottsanläggningar att minska, och de som redan existerar riskerar att användas i mindre utsträckning. Därför bör regeringen undersöka möjligheten att i första hand ta fram nya riktlinjer och i andra hand se över möjligheten att omformulera lagstiftningen i miljöbalken.

Mathias Tegnér (S)

Leif Nysmed (S)